

regler til at påstå, at deres produkter kan leve op til mere end det, de kan. Så jeg tror, den undersøgelse vil have en selvstændig værdi, og jeg synes, det er godt, at vi laver den.

Jeg synes også, at de krav til EU's miljømærke, som ministeren har listet op, er positive, og det er langt hen ad vejen de rigtige krav. Det er klart, at der vil være behov for at se nærmere på, hvordan de bliver defineret, og det kunne vi måske gøre ved – som regeringspartierne har foreslået – at skrive en beretning, hvor vi i udvalget kigger lidt nærmere på kriterierne og diskuterer, hvilke grænseværdier, kriterier osv. der er de rigtige; dét synes jeg kunne være et nyttigt arbejde.

Med hensyn til den økologiske produktion af bomuld vil jeg sige, at det er klart, at der er nogle ganske voldsomme kontrolproblemer, som det også blev påpeget af miljøministeren. De er selvfølgelig ekstra vanskelige at klare for Danmark alene, det ville være en klar fordel, hvis det kunne ske på EU-niveau, for det er det samme arbejde, der skal gøres, og det er klart, at jo flere, der er til at bære byrden, jo lettere bliver den.

Men jeg synes, det ville være vigtigt at arbejde frem mod, at miljømærket ikke blot indeholder et forbud mod visse pesticider og biocider, men at det bliver en egentlig økologisk bomuldsproduktion, der favoriseres, for hvis den ikke bliver det, hvilken fordel er der så for de fabrikanter, der i dag under udfoldelse af ganske store anstrengelser og stor økonomisk indsats har sikret sig en økologisk bomuldsforsyning til deres produkter? De bliver jo ikke favoriseret i form af et miljømærke, for det er ikke et krav for at opnå godkendelsen. Så jeg mener, at vi skal holde os det for øje og presse på, så det kommer i den retning.

Til diskussionen om, hvorvidt det er EU's miljømærke eller et selvstændigt dansk mærke, der skal fremmes, vil jeg sige, at det på den ene side jo er rigtigt, når hr. Bent Hindrup Andersen siger, at vi skal passe på, hvad der sker i EU. Det skal vi, fordi vi har en række negative eksempler på, at det dels går for langsomt, dels bliver for dårligt. Men på den anden side skal vi da først og fremmest søge at påvirke det, der sker i EU, og kæmpe en politisk kamp for, at EU's miljømærke bliver så godt, at det rent faktisk trækker udviklingen i den rigtige retning, som også hr. Langkilde har været ind på.

I SF er vi helt enige i, at det bedste ville være et godt EU-miljømærke, fordi det ikke alene

giver danske forbrugere mulighed for at kunne foretage et frit valg, hvor de ved, at de får det, de køber, og det, de er blevet lovet, men også at udenlandske forbrugere får samme mulighed, og dér synes jeg, at det er et noget indsnævret perspektiv kun at interessere sig for danske forbrugere. Vi er internationalister og mener også, at forbrugere i andre lande skal have ordentlig oplysning.

Derudover så er det da helt oplagt, at for de danske fabrikanter, der i dag fremstiller noget, der med rette kan kaldes økologiske produkter, er det afsætningsmæssigt en kæmpefordel, at det bliver anerkendt i hele EU, for det skaber et langt, langt større marked og dermed selvfølgelig en langt større trækraft i retning af at favorisere den her produktion. Man opnår altså langt de bedste resultater og kommer længst, hvis man gør det på EU-plan, og det er mig en kilde til evig undren, at et parti, der har rødder i socialistiske partier, kan være så nationalistisk og snæversynet.

Så vil jeg takke fru Helen Beim for tilsagnet om støtte. Jeg er helt enig i, at der er mange forbrugere, der ville blive meget forbløffede, hvis de vidste, hvor stor en miljøbelastning og forurening den nuværende tekstilproduktion afstedkommer. Og netop det, at vi sætter fokus på dét med den her diskussion, kan måske også få hævet oplysningsniveauet en lille smule, så vi også dér kan opnå nogle gevinster.

Venstre har jeg allerede knyttet nogle kommentarer til. Jeg skal bare konstatere, at Venstres meget specielle udgave af liberalismen altså består i, at man ikke ønsker nogen regler, ikke ønsker faste oplysninger til forbrugerne, således at mærkningen har en gennemsigthed på markedet. Man vil overlade det til den enkelte forbruger enten at blive vildledt eller selv at tage stilling til tingene.

Der er ikke i Venstres liberalisme tale om, at forbrugerne kan vælge frit, fordi de ved, hvad det er, de vælger. Der er simpelt hen tale om et fravær af regler, dvs. det rene kaos, og det er da nyttigt at få slået fast, at det forholder sig sådan.

Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål vedrørende Ø-mærket på levnedsmidler, men jeg kan da i hvert fald konstatere, at hvis jeg ikke bliver modsagt, så er den logiske konsekvens af det, Venstre har sagt i dag, at man mener, det er forkert, at der er en statskontrolleret mærkningsordning på økologiske varer, for den rummer jo også nogle relativt præcise kriterier og en statskontrol af, at de bliver overholdt. Det forstår jeg